

1. Bất cứ những luật lệ gì về luồng thông tin trực tuyến đều phải chiếu theo quyền được tự do biểu đạt, như đã được định nghĩa trong Điều 19 của Bản tuyên ngôn toàn cầu về nhân quyền.
2. Trong một xã hội mở và dân chủ, công dân có quyền quyết định mình được tiếp cận và xem thì trên Internet. Việc lọc hoặc phân loại nội dung trực tuyến của chính phủ là không thể chấp nhận được. Chỉ có bản thân người dùng mới có quyền cài đặt những chương trình lọc trên máy của mình. Bất cứ chính sách lọc loại ở cấp quốc gia hay địa phương đều xung đột với nguyên tắc luồng thông tin tự do.
3. Việc yêu cầu đăng ký tất cả các website với những cơ quan chức trách của chính phủ đều không thể chấp nhận được. Khác với những tài nguyên ít ỏi được đăng ký khác như tần suất phát sóng, một cơ sở hạ tầng phong phú như Internet không thể chuẩn theo việc được cấp giấy chứng nhận một cách chính thức. Ngược lại, việc bắt buộc đăng ký xuất bản nội dung trực tuyến có thể gây tắc nghẽn việc trao đổi tự do ý tưởng, quan điểm và thông tin trên Internet.
4. Không thể bắt nhà cung cấp dịch vụ kỹ thuật không chịu trách nhiệm vì chỉ truyền dẫn và lưu giữ thông nội dung trừ khi nhà cung cấp dịch vụ hosting không tuân thủ luật lệ. Việc quyết định một website hợp pháp hay không hợp pháp phải được thực hiện bằng tòa án chứ không phải bởi nhà cung cấp dịch vụ. Những nghi thủ tục này phải đảm bảo tính trong suốt, trách nhiệm giải trình và quyền kháng cáo.
5. Tất cả những nội dung thông tin trên Internet phải tuân thủ theo luật pháp của nước xuất xứ ("luật đăng tải thông tin") chứ không phải luật pháp của nước nơi thông tin đó được tải về.
6. Mạng Internet kết hợp nhiều loại phương tiện truyền thông, và những công cụ xuất bản mới như blogging đang được phát triển. Các tác giả trên Internet và các nhà báo trực tuyến phải được pháp luật bảo vệ dưới những nguyên tắc cơ bản về quyền tự do biểu đạt và những quyền bổ sung về tính riêng tư và bảo vệ nguồn thông tin.